

Posudek oponenta diplomové práce

Název práce: Řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu
Autor: Jan Togner
Autor posudku: JUDr. Milan Podhrázký, Ph.D.

1. Zadání a cíl práce:

Téma zvolené diplomantem, tedy řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu, představuje z množiny možných tematických okruhů souvisejících se správním soudnictvím nepochybně téma, které je vždy v centru zájmu právní vědy i praxe. Zejména s ohledem na klíčový význam daného řízení v rámci celého správního soudnictví a navíc již relativně bohatou judikaturu správních soudů je tedy v tomto ohledu třeba volbu tématu ze strany diplomanta považovat za logickou. Zvláště s ohledem na změny provedené nikoliv nevýznamnou novelizací soudního řádu správního účinnou od 1. 1. 2012, jež se projeví i v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu, je uvedené téma nepochybně pro diplomovou práci odpovídající, přičemž se současně nebojím dodat, že i s velkými předpoklady na zajímavou podobu jejího zpracování. Byť lze ocenit upřímnost autora, který v úvodu na str. 4 tvrdí, že si dané téma „*zvolil bez předchozí hlubší znalosti této problematiky, ale v průběhu zpracování jej shledal jako velice zajímavé*“, bylo by zřejmě vhodnější, aby se spíše na úkor tohoto sdělení věnoval v úvodu podrobněji cílům své práce, o což je čtenář ochuzen. S ohledem na výše uvedené lze nicméně v tomto bodě uzavřít, že téma, zadání práce i související cíle autora je třeba považovat za přiměřené vzhledem k požadavkům na daný druh práce kladeným.

2. Obsahové zpracování práce (včetně systematického uspořádání, proporcionality a práce s právní úpravou, odbornou literaturou a judikaturou):

Posuzovaná diplomová práce se vedle úvodu (kapitola 1), závěru (kapitola 9) a cizojazyčného resumé člení na dalších 7 samostatných kapitol, které jsou povětšinou dále strukturovány. Na část věnovanou „Obecným otázkám“ (kapitola 2, str. 6 - 11), v rámci které se autor věnuje pojmu správního soudnictví, účastníkům řízení a osobám na řízení zúčastněným, navazují kapitoly věnované již jednotlivým klíčovými procesními institutům předmětného řízení. Po kapitole věnované „Žalobní legitimaci“ (kapitola 3, str. 12 - 17), následuje část věnovaná nepřipustnosti žaloby (kapitola 4, str. 18 - 26). Samostatnou pozornost v rámci jednotlivých kapitol pak autor věnuje dále „Náležitostem žaloby a lhůtě pro její podání“ (kapitola 5, str. 27 - 37), „Odkladnému účinku žaloby“ (kapitola 6 str. 38 - 41), „Přezkoumání napadeného rozhodnutí“ (kapitola 7, str. 42 - 47) a konečně pak samotnému „Rozhodnutí o žalobě“ (kapitola 8, str. 48 - 69).

Strukturu práce je třeba považovat za logickou a přehlednou, kdy se autor přidržel textu zákona a postupoval tak v souladu se systematickou soudního řádu správního. Na práci je na jedné straně třeba ocenit skutečnost, že se autor zejména pomocí dostupné soudní judikatury snaží jednotlivé instituty (někdy až dosti podrobně) charakterizovat a upozornit na jejich možná problematická úskalí. Výše uvedené ovšem bohužel na straně druhé někdy sklouzává až k tomu, že práce toliko setrvává u citace textu zákona, komentáře k němu či judikátů, aniž by bylo zřejmé, k čemu tím autor směřuje, což práci ubírá na čtivosti a přehlednosti (např. str. 59). I přesto lze ovšem dojít k závěru, že obsahové zpracování předložené práce je odpovídající a že se autorovi se podařilo téma metodologicky řádně pojmut.

Z hlediska práce s prameny je třeba především hodnotit kladně bohaté využití soudní judikatury (zejména Nejvyššího správního soudu), což ovšem samozřejmě na druhou stranu bylo základním

předpokladem vůbec samotného řádného zpracování práce na dané téma. K práci lze mít nicméně výhradu v tom smyslu, že se vedle textu právních předpisů a soudní judikatury opírá již jen o dva komentáře soudního řádu správního (z let 2004 a 2006) a o jednu učebnici správního práva. Zcela tak opomíjí jiné zdroje, např. odborné právnícké časopisy, kde nepochybně odpovídající příspěvky k tématu již publikovány byly (Právní rozhledy, Právní rádce). Velmi omezený počet pramenů nejudikatorního typu lze nepochybně považovat za jedno z hlavních negativ hodnocené práce.

3. Formální úroveň práce (včetně práce s citacemi a poznámkovým aparátem):

Přihlédneme-li k formálním náležitostem, je práce zpracována řádně a v souladu se stanovenými požadavky. Drobné překlepy se v textu téměř nevyskytují, přičemž ani z hlediska stylistického není nutno mít k práci zásadnější výhrady; autor současně odpovídajícím způsobem pracuje s poznámkovým aparátem. Pouze se domnívám, že pro diplomovou práci by bylo vhodnější zachovat vždy plynulý text a vyhnout se psaní textu prostřednictvím „odrážek“ (např. str. 18 – 20, či str. 31), které sice mohou být vhodné pro přehlednost textu, ale někdy působí dosti rušivě.

4. Celkové hodnocení práce (včetně naplnění zadání a cíle práce):

Jak již bylo výše uvedeno, k předkládané práci lze sice mít určité výhrady, a to jak z hlediska formy, tak z hlediska jejího obsahu, přesto je možno konstatovat, že je zpracována řádně, odpovídá požadavkům kladeným na diplomové práce, přičemž základní cíle práce a zadání tématu byly naplněny. Nepochybně kladně je třeba hodnotit skutečnost, že autor na různých místech textu zaujal k některým sporným otázkám či provedené novelizaci soudního řádu správního vlastní názor (zejména v závěru) a je jen škoda, že se tak nestalo častěji (některé části textu k tomu přímo vybízeli).

5. Doporučení práce k obhajobě (zda se práce doporučuje či nedoporučuje k obhajobě):

Předloženou diplomovou práci lze dle mého soudu k obhajobě doporučit, přičemž s ohledem na výše nastíněné nedostatky navrhuji její hodnocení známkou velmi dobře (byť malý počet nejudikatorních pramenů, znovu zdůrazňuji, je pochybením dosti zásadním), s tím, že v rámci samotného výsledného hodnocení samozřejmě bude nezbytné zohlednit podobu ústní obhajoby práce ze strany autora.

6. Otázky a připomínky doporučené k rozpravě při obhajobě:

V rámci ústní obhajoby by se autor měl vypořádat s výtkami obsaženými v tomto posudku a samozřejmě by měl být schopen zodpovědět otázky vzešlé z diskuse před zkušební komisí. Z jeho obhajoby by také mělo být zřejmé, že závěry učiněné v práci v písemné podobě je schopen přehledně a srozumitelně formulovat též ústně.

Jako případná témata k diskusi u ústní obhajoby navrhuji:

1) Doplnění argumentace pozitivních (negativních) aspektů žalobní legitimace Veřejného ochránce práv.

2) Lhůta pro podání žaloby, je-li jedinou žalobní námitkou tvrzená nicotnost napadeného rozhodnutí.

V Plzni dne 14. 9. 2012

Milan Podhrázký